

Zakon o izmjenama Zakona o otpadu

Članak 1. Izmjene Zakona o otpadu

U Zakon o otpadu unose se sljedeće izmjene:

- 1) riječi „financijsko osiguranje” zamjenjuju se riječima „novčano osiguranje”;
- 2) u pododjeljku 1. točki 3.1. tekst „Poglavlja 3., 4. i 6. do 9.” zamjenjuje se tekstem „Poglavlja 3., 4., 8. i 9.”;
- 3) u odjeljak 1. dodaje se sljedeći pododjeljak 3.⁵:
„(3.⁵) Odjeljak 28. pododjeljak 7. ovoga Zakona ne primjenjuje se na skladištenje otpada od vađenja minerala u postrojenju za gospodarenje otpadom.”;
- 4) u odjeljku 2. pododjeljku 5. nakon riječi „otpad” dodaju se riječi „uzorkovanje i”;
- 5) odjeljak 23. pododjeljak 1.2 mijenja se i glasi kako slijedi:
„(1.²) U smislu ovoga Zakona proizvođač motornog vozila je:
 - 1) fizička ili pravna osoba čije se mjesto poslovanja nalazi u Estoniji i koja, bez obzira na način prodaje, uključujući prodaju na daljinu, u okviru gospodarske ili profesionalne djelatnosti na estonsko tržište stavlja vozila kategorija M1, N1 i L2e;
 - 2) svaka fizička ili pravna osoba koja u skladu s ugovorima na daljinu, kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća, stavlja na estonsko tržište u okviru gospodarskih ili profesionalnih djelatnosti vozila kategorija M1, N1 i L2e;
 - 3) fizička ili pravna osoba koja sredstvima daljinske komunikacije izravno prodaje estonskim kućanstvima ili drugim korisnicima vozila kategorija M1, N1 i L2e, ali čije se mjesto poslovanja nalazi u drugoj državi članici Europske unije ili izvan Europske unije.”;
- 6) odjeljak 23. pododjeljak 1.5 mijenja se i glasi kako slijedi:
„(1.⁵) Za potrebe ovoga Zakona proizvođač guma je:
 - 1) fizička ili pravna osoba čije se mjesto poslovanja nalazi u Estoniji i koja, bez obzira na način prodaje, uključujući prodaju na daljinu, u okviru svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti stavlja gume na estonsko tržište, uključujući priključno vozilo kako je definirano u stavku 2. točki 9. Zakona o cestovnom prometu, terensko vozilo kako je definirano u odredbi 36., motorno vozilo kako je definirano u odredbi 40., vučeni uređaj kako je definiran u odredbi 58. i priključni vučeni uređaj kako je definiran u odredbi 91.;
 - 2) svaka fizička ili pravna osoba koja u skladu s ugovorima na daljinu, kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća, u okviru gospodarskih ili profesionalnih djelatnosti na estonsko tržište stavlja gume, uključujući prikolicu kako je definirana u točki 9. odjeljka 2. Zakona o cestovnom prometu, terensko vozilo kako je definirano u odredbi 36., motorno vozilo kako je definirano u odredbi 40., vučenu napravu kako je definirana u odredbi 58. i priključni vučeni uređaj kako je definiran u odredbi 91.;

3) fizička ili pravna osoba koja sredstvima daljinske komunikacije izravno prodaje gume estonskim kućanstvima ili drugim korisnicima, uključujući priključno vozilo kako je definirano u točki 9. odjeljka 2. Zakona o cestovnom prometu, terensko vozilo kako je definirano u odredbi 36., motorno vozilo kako je definirano u odredbi 40., vučenu napravu kako je definirana u odredbi 58. i priključni vučeni uređaj kako je definiran u odredbi 91., ali čije se mjesto poslovanja nalazi u drugoj državi članici Europske unije ili izvan Europske unije.”;

7) odjeljak 23. pododjeljci 1.6–1.7 mijenja se i glasi kako slijedi:

„(1.⁶) Za potrebe ovoga Zakona proizvođač poljoprivredne plastike je:

1) fizička ili pravna osoba čije se mjesto poslovanja nalazi u Estoniji i koja, bez obzira na način prodaje, uključujući prodaju na daljinu, stavlja poljoprivrednu plastiku kao dio gospodarske ili profesionalne djelatnosti na estonsko tržište;

2) svaka fizička ili pravna osoba koja u skladu s ugovorima na daljinu, kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća, stavlja poljoprivrednu plastiku na estonsko tržište u okviru gospodarskih ili profesionalnih djelatnosti;

3) fizička ili pravna osoba sredstvima daljinske komunikacije koja izravno prodaje estonskim kućanstvima ili drugim korisnicima poljoprivrednu plastiku, ali čije se sjedište nalazi u drugoj državi članici Europske unije ili izvan Europske unije.

(1.⁷) U smislu ovoga Zakona proizvođač dijela motornog vozila je:

1) fizička ili pravna osoba čije se mjesto poslovanja nalazi u Estoniji i koja, bez obzira na način prodaje, uključujući prodaju na daljinu, dijelove motornih vozila kategorija M1, N1 i L2e stavlja na estonsko tržište kao dio gospodarske ili profesionalne djelatnosti;

2) svaka fizička ili pravna osoba koja u skladu s ugovorima na daljinu, kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća, stavlja dijelove motornih vozila kategorija M1, N1 i L2e na estonsko tržište u okviru gospodarskih ili profesionalnih djelatnosti;

3) fizička ili pravna osoba koja sredstvima daljinske komunikacije izravno prodaje estonskim kućanstvima ili drugim korisnicima sastavne dijelove za motorna vozila kategorija M1, N1 i L2e, ali čije se mjesto poslovanja nalazi u drugoj državi članici Europske unije ili izvan Europske unije”;

8) odjeljak 23. pododjeljak 1.9 mijenja se i glasi kako slijedi:

„(1.9) Za potrebe ovoga Zakona „stavljanje na raspolaganje na tržištu” znači isporuka proizvoda na estonskom tržištu za distribuciju, potrošnju ili uporabu od strane drugih osoba na estonskom tržištu u zamjenu za plaćanje ili besplatno. ”;

9) u odjeljku 23. pododjeljku 5. briše se sljedeći tekst: „Distributer također može biti proizvođač u smislu pododjeljka 1.^{1–17} ovog odjeljka.”;

10) pododjeljak 25. stavak 3. odredba 3. mijenja se i glasi kako slijedi:

„3. ‚motorno vozilo’ znači motorno vozilo kategorija M1, N1 i L2e te dio motornog vozila M1, N1 i L2e;”;

11) pododjeljak 25. stavak 3. točka 5. mijenja se i glasi kako slijedi:

„5. ‚guma’ znači prikolica kako je definirana u točki 9. odjeljka 2. Zakona o cestovnom prometu, terensko vozilo kako je definirano u odredbi 36., motorno vozilo kako je definirano u odredbi 40., vučena naprava kako je definirana u odredbi 58. i guma priključne vučene opreme kako je definirana u odredbi 91.;”;

12) odjeljak 26. pododjeljak 1.⁷ mijenja se i glasi kako slijedi:

„(1.⁷) Proizvođač električne i elektroničke opreme, motornih vozila, dijelova motornih vozila, guma, poljoprivredne plastike, navlaženog upijajućeg papira, balona, filtrirajućih duhanskih proizvoda i filtara za uporabu s duhanskim proizvodima i ribolovnog alata koji sadržava plastiku, koji stavlja svoje proizvode na tržište u drugoj državi članici Europske unije u okviru svojeg obrta ili profesije, u kojoj nema poslovni nastan, imenuje ovlaštenog zastupnika koji ima poslovni nastan ili boravište u toj državi članici, koji je fizička ili pravna osoba i koji u njegovo ime ispunjava obveze proizvođača. Ovlašteni zastupnik imenuje se pisanim ovlaštenjem.”;

13) odjeljak 26. pododjeljak 4.³ stavlja se izvan snage;

14) tekst odjeljka 26.⁴ mijenja se i glasi kako slijedi:

„1. U slučaju otpada od problematičnih proizvoda na koje se primjenjuje kolektivna odgovornost, svaki proizvođač problematičnog proizvoda i udruženje proizvođača koje je prikupilo i pravilno oporabio ili odložilo više od količine otpada od problematičnog proizvoda razmjerno svojem tržišnom udjelu na tržištu za tu vrstu problematičnog proizvoda ima pravo tražiti od drugog proizvođača problematičnog proizvoda ili udruženja proizvođača koji je prikupio i pravilno oporabio ili odložio manje od količine otpada od problematičnog proizvoda razmjerno njegovom tržišnom udjelu na tržištu za tu vrstu problematičnog proizvoda, povrat troškova prikupljanja, uporabe ili odlaganja u mjeri koja osigurava razmjernu odgovornost u skladu s njihovim tržišnim udjelima.

(2) Osnova za izračun podjele troškova prikupljanja i povrata problematičnih proizvoda jesu podaci zabilježeni u registru problematičnih proizvoda.

(3) Proizvođači i udruženje proizvođača problematičnih proizvoda imaju pravo tražiti naknadu troškova nastalih prikupljanjem i oporabom problematičnih proizvoda samo ako su ponudili predaju otpada nastalog od problematičnih proizvoda, a proizvođač ili udruženje predmetnih proizvođača to je odbio.

(4) Troškovi prikupljanja, povrata ili zbrinjavanja otpada nastalog od problematičnih proizvoda od proizvođača i udruženja proizvođača ne smiju premašiti troškove potrebne za obavljanje aktivnosti koje se zahtijevaju u odjeljku 25.1 ovoga Zakona na troškovno učinkovit način.

(5) Aranžmani za podjelu i nadoknadu troškova kako je predviđeno u pododjeljku 1. ovog odjeljka, proizvođači i predmetne treće strane određuju se tako da su svima razumljivi. Povrat troškova temelji se na odredbama Zakona o obveznim odnosima. Za potrebe izračuna nadoknade troškova uzet će se u obzir prihodi od ponovne uporabe problematičnih proizvoda i prodaje sekundarnih sirovina.”;

15) odredba 5. odjeljka 26.⁸ pododjeljka 9. stavlja se izvan snage;

16) odjeljak 26.⁹ pododjeljak 1. mijenja se i glasi kako slijedi:

„1. Kupnja problematičnih proizvoda ili dijelova odvojenih od takvih proizvoda kao otpad

dopuštena je samo od proizvođača ili udruženja proizvođača upisanih u registar problematičnih proizvoda uspostavljen u skladu s odjeljkom 26.¹ pododjeljkom 2. ovog Zakona ili od poduzeća koje ima dozvolu za zaštitu okoliša i koje ima ugovor s proizvođačem ili udruženjem proizvođača ili zbog čijih je zakonitih djelatnosti otpad nastao.

17) u odjeljku 34.¹ pododjeljku 1. tekst ,u odredbi 5. odjeljka 91.’ zamjenjuje se tekstem ,u odredbi 4. pododjeljka 1. odjeljka 91.’;

18) u odjeljku 65. pododjeljku 2. tekst ,osim u slučaju navedenom u odjeljku 26. pododjeljku 1. ovoga Zakona’ zamjenjuje se tekstem ,osim u slučaju navedenom u odjeljku 25.1 pododjeljku 1. ovog Zakona’;

19) u odjeljku 98.³ pododjeljku 1. tekst ,novčano osiguranje’ zamjenjuje se tekstem ,iznos osiguranja plaćenog u obliku pologa na računu određenom u tu svrhu’ (u daljnjem tekstu: *osiguranje skladištenja otpada*)”;

20) pododjeljci 1.1–1.4 dodaju se u odjeljak 98.3 i glase kako slijedi:

„(1.¹) Iznos osiguranja za skladištenje otpada izračunava se prema sljedećoj formuli:

$M = (T \times K + T \times L + V) \times 1,15$, pri čemu vrijedi sljedeće:

M – iznos osiguranja za skladištenje otpada u eurima;

T – količina u tonama otpada uskladištenog istodobno u zahtjevu za izdavanje dozvole za zaštitu okoliša ili u dozvoli za zaštitu okoliša;

K – cijena po toni gospodarenja otpadom u eurima;

L – trošak utovara otpada u eurima po toni;

V – cijena pošiljaka otpada u eurima.

(1.²) U slučaju jamstva predviđenog u pododjeljku 1. ovog odjeljka, korisnik osiguranja jest Odbor za okoliš.

(1.³) Iznos osiguranja predviđen u pododjeljku 1. ovog odjeljka plaća se kao depozit na račun Ministarstva financija u kreditnoj instituciji.

(1.⁴) Ako više ne postoji osnova za traženje osiguranja za skladištenje otpada iz pododjeljka 1. ovog odjeljka, Odbor za okoliš osigurava povrat iznosa uplaćenog sredstva osiguranja u obliku pologa i prestanak obveza poduzeća koje je izdalo jamstvo na temelju jamstva.”;

21) odjeljak 98.3 pododjeljak 2. mijenja se i glasi kako slijedi:

„2. Osiguranjem za skladištenje otpada iz pododjeljka 1. ovog odjeljka pokrivaju se troškovi organizacije i rukovanja svim otpadom za koji je podnesen zahtjev i koji je na snazi i vrijedi za cijelo razdoblje skladištenja otpada. ’;

22) u odjeljku 98.³ pododjeljcima od 3. do 5., riječi „jamstvo ili financijsko osiguranje” zamjenjuju se riječima „osiguranje za skladištenje otpada”;

23) U odjeljak 98.³ dodaju se pododjeljci 4.¹–4.⁵, koji glase kako slijedi:

„(4.¹) Količina sredstva osiguranja za skladištenje otpada iz pododjeljka 1. ovog odjeljka dogovara se s Odborom za okoliš, koji provjerava je li količina sredstva osiguranja pravilno utvrđena. Iznos osiguranja temelji se na troškovima organizacije gospodarenja otpadom koji će se odlagati na odlagališta, kao i na troškovima gospodarenja.

(4.²) Za izračun sigurnosti skladištenja otpada, troškovi organizacije gospodarenja otpadom uzimaju se u obzir kao trošak utovara i prijevoza otpada te kao troškovi rukovanja otpadom prema vrsti otpada.

(4.³) Osoba koja posjeduje dozvolu za zaštitu okoliša procjenjuje, u formatu koji se može reproducirati u pisanom obliku, primjerenost osiguranja za skladištenje otpada navedenog u pododjeljku 1. ovog odjeljka najmanje svake tri godine te je, ako je to potrebno, mijenja.

(4.⁴) Ako, prema mišljenju izdavatelja dozvole, osiguranje za skladištenje otpada navedeno u pododjeljku 1. ovog odjeljka ne pokriva troškove organizacije rukovanja otpadom koji se skladišti i rukovanja takvim otpadom, izdavatelj dozvole ima pravo zahtijevati da osoba koja posjeduje dozvolu za zaštitu okoliša poveća sigurnost.

(4.⁵) Osiguranje za skladištenje otpada navedeno u pododjeljku 1. ovog odjeljka ne uključuje se u stečajnu imovinu osobe koja ima dozvolu za zaštitu okoliša.”;

24) u odredbi 1. odjeljka 98.³ pododjeljka 5. tekst „ili sabirno mjesto” dodaje se iza teksta „na stanici za sakupljanje otpada”;

25) u odredbi 4. odjeljka 98.³ pododjeljka 5. tekst se mijenja dodavanjem teksta: „na temelju pisanog ugovora” nakon teksta „u ime”;

26) u odredbi 6. odjeljka 98.³ pododjeljka 5. tekst „u postrojenjima za gospodarenje otpadom koja su uključena u potvrdu o registraciji sustava upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja” dodaje se iza teksta: „upravljanje okolišem i sustav revizije”;

27) odredbe 7. i 8. dodaju se odjeljku 98.³ pododjeljku 5. i glase kako slijedi:

„7. Osoba registrirana pri Odboru za okoliš u skladu s točkom 1. odjeljka 98.⁷ pododjeljka 2. ovoga Zakona u slučaju otpada namijenjenog oporabi, ako iznos jamstva za skladištenje otpada ne prelazi 500 EUR,

8) u slučaju obrade kanalizacijskog mulja koji proizvodi vodno poduzeće u okviru svojih djelatnosti.”;

28) odjeljku 98.³ dodaju se pododjeljci od 6. do 12., koji glase kako slijedi:

„6. Ako osoba koja posjeduje dozvolu za zaštitu okoliša nije u mogućnosti ispuniti obvezu organiziranja i zbrinjavanja otpada koji će se skladištiti, dužna je o tome odmah obavijestiti Odbor za okoliš.

(7) Odbor za okoliš odlučuje o uporabi sredstva osiguranja za skladištenje otpada. Stečajnim postupkom pokrenutim protiv nositelja dozvole za zaštitu okoliša ne ograničavaju se prava Odbora za okoliš na uporabu sredstva osiguranja.

(8) Ako osoba koja posjeduje dozvolu za zaštitu okoliša nije u mogućnosti izvršiti obvezu organiziranja i zbrinjavanja otpada koji će se skladištiti, Odbor za okoliš organizira ispunjavanje navedenih obveza na osnovi i u skladu s postupkom predviđenim Zakonom o zamjenskom učinku i neusklađenosti.

(9) Ako osoba koja posjeduje dozvolu za zaštitu okoliša nije u mogućnosti ispuniti obvezu organiziranja i zbrinjavanja otpada koji će se skladištiti, a Odbor za okoliš donio je rješenje o zamjenskoj ovrsci iz pododjeljka 8. ovoga odjeljka, Odbor za okoliš podnosi zahtjev poduzeću koje je izdalo jamstvo za plaćanje na temelju jamstva ili donosi odluku o plaćanju iznosa osiguranja uplaćenog kao pologa.

(10) Rok za plaćanje potraživanja na temelju jamstva iznosi 20 radnih dana.

(11) Ako je iznos osiguranja ili jamstva prenesen s računa određenog u svrhu polaganja na račun koji odredi Odbor za okoliš veći od stvarnih troškova organizacije i rukovanja otpadom, preostali iznos vraća se na račun nositelja dozvole za zaštitu okoliša ili, ako takav račun ne postoji, u državni proračun.

(12) Ako osiguranje za skladištenje otpada osobe koja posjeduje dozvolu za zaštitu okoliša nije dovoljno za pokrivanje troškova organiziranja i rukovanja otpadom koji će se skladištiti, osoba koja posjeduje dozvolu za zaštitu okoliša dužna je osigurati dio koji nedostaje.”;

29) tekst odjeljka 98.4 mijenja se i glasi kako slijedi:

„Osim odredbi odjeljka 83. pododjeljka 1. ovog Zakona, izdavatelj odobrenja dužan je odbiti izdati dozvolu za zaštitu okoliša za skladištenje otpada ako podnositelj zahtjeva nema osiguranje za skladištenje otpada iz odjeljka 98.³ pododjeljka 1. ili izdavatelj dozvola ne smatra da je dano sredstvo osiguranja dostatno ili pouzdano.”;

30) odredba 2. odjeljka 98.⁵ pododjeljka 1. mijenja se i glasi kako slijedi:

„2. dokument kojim se dokazuje jamstvo kreditne ili financijske institucije s poslovnim nastanom u Europskom gospodarskom prostoru ili ugovor o osiguranju od odgovornosti (dalje u tekstu: *jamstvo za likvidaciju nesreća*) za pokrivanje troškova sanacije onečišćenja okoliša uzrokovanog nesrećama;”;

31) odjeljak 98.⁵ pododjeljak 2. mijenja se i glasi kako slijedi:

„2. Iznos jamstva za likvidaciju nesreće izračunava se prema sljedećoj formuli:

$M = T \times L/52$, pri čemu vrijedi sljedeće:

M – iznos jamstva za likvidaciju nesreće u eurima;

T – 255 EUR po toni;

L – godišnja količina opasnog otpada u tonama iz zahtjeva za izdavanje dozvole za otpad;

52 – broj tjedana godišnje.”;

32) pododjeljak 2.^{1–2.3} dodaju se u odjeljak 98.⁵ i glase kako slijedi:

„(2.¹) Ugovor o osiguranju od odgovornosti naveden u odredbi 2. pododjeljka 1. ovog odjeljka mora ispunjavati sljedeće uvjete:

1) ugovor o osiguranju sklapa se s osiguravateljem koji ima pravo osigurati rizike koji se nalazi u Estoniji;

- 2) osigurani događaj jest iznenadni i nepredvidivi događaj uzrokovan rukovanjem opasnim otpadom ili tvarima tijekom razdoblja osiguranja ili posjedovanjem opasnog otpada ili tvari, a operater je odgovoran za prouzročenu štetu;
- 3) osigurani iznos mora biti razuman, uzimajući u obzir lokaciju koja se odnosi na gospodarenje opasnim otpadom, količinu i način obrade opasnog otpada, opseg djelatnosti obuhvaćenih ugovorom o osiguranju i štetu koja iz toga može proizaći te druge relevantne okolnosti.

(2.²) Ugovor o osiguranju od odgovornosti sklopljen na temelju odredbe 2. pododjeljka 1. ovog odjeljka ne mora obuhvaćati štetu:

- 1) koju je prouzročio operater zbog pogoršanja stanja okoliša, uz iznimku razumnih troškova početnih hitnih mjera za otklanjanje početne štete i sprečavanje daljnje štete;
- 2) koja je prouzročena imovinom u posjedu gospodarskog subjekta;
- 3) koja je rezultat događaja koji je namjerno prouzročio operater.

(2.³) Društvo za osiguranje ima pravo odbiti sklapanje ugovora o osiguranju od odgovornosti iz odredbe 2. pododjeljka 1. ovog odjeljka ako operater odbije dostaviti analizu rizika i dokaze koji omogućuju utvrđivanje okolnosti koje su, prema mišljenju osiguravatelja, potrebne za procjenu osiguranog rizika.

33) odjeljak 98.5 pododjeljci 3.–5. mijenja se i glasi kako slijedi:

„3. Ako je iznos jamstva za likvidaciju u slučaju nesreće izračunan na temelju formule iz pododjeljka 2. ovog odjeljka manji od 6 400 EUR, iznos jamstva za likvidaciju nesreće iznosi 6 400 EUR godišnje.

(4) Ako iznos jamstva za likvidaciju u slučaju nesreće izračunan na temelju formule iz pododjeljka 2. ovog odjeljka premašuje 320 000 EUR, iznos jamstva za likvidaciju nesreće iznosi 320 000 EUR godišnje.

(5) Ugovor o osiguranju za likvidaciju nesreće ili ugovor o osiguranju od odgovornosti naveden u odredbi 2. pododjeljka 1. ovog odjeljka mora biti na snazi i valjan je istodobno s obradom opasnog otpada.

34) u odredbi 1. odjeljka 98.⁶ tekst „jamstvo ili novčana sigurnost” zamjenjuje se tekстом „jamstvo za likvidaciju nezgoda”;

35) u odjeljku 105. pododjeljku 2. tekst: „mrežni operater koji posjeduje zakonsko odobrenje za tržište, operater telekomunikacijske mreže koji posjeduje dozvolu” zamjenjuje se tekстом „mrežni operater iz Zakona o tržištu električne energije koji ima dozvolu izdanu na temelju Zakona o tržištu električne energije, poduzeće za elektroničke komunikacije iz Zakona o elektroničkim komunikacijama koje je dostavilo obavijest o gospodarskim djelatnostima koja se zahtijeva Zakonom o elektroničkim komunikacijama.”;

36) u odjeljku 105. pododjeljku 3. tekst: „prijevoznik koji posjeduje dozvolu za održavanje cesta, upravitelj željezničke infrastrukture” zamjenjuje se tekстом „osoba nadležna za održavanje javnih cesta koja je dostavila obavijest o gospodarskim djelatnostima u skladu sa Zakonikom o gradnji, upravitelj željezničke infrastrukture kako je predviđeno Zakonom o željeznici koji ima dozvolu na temelju Zakona o željeznici”;

37) u naslovu odjeljka 124.⁵, tekst „Problematicni proizvodi i njihovi dijelovi koji sadrže opasne tvari” zamjenjuje se tekстом „Problematicni proizvodi i njihovi dijelovi”;

38) u odjeljku 124.⁵ pododjeljku 1. tekst „Problematicni proizvodi ili njihovi dijelovi koji

sadrže opasne tvari” zamjenjuje se tekstem „Problematični proizvodi ili njihovi dijelovi”;

39) tekst odjeljka 127. mijenja se i glasi kako slijedi:

„1. Tijela za izvansudski postupak za kaznena djela iz odjeljaka 120. – 126.¹⁰ ovoga Zakona jesu:

1) Odbor za zaštitu okoliša;

2) Policija i Odbor graničnu stražu;

3) ruralna općina ili gradska uprava.

(2) Tijelo za izvansudski postupak za prekršaj iz odjeljaka 120.4, 120.⁵ i 122. ovoga Zakona također su Porezno i carinsko vijeće.

(3) Tijelo za izvansudski postupak za prekršaje iz odjeljaka 122., 124.⁶, 126.¹¹ ovog Zakona također su Tijelo za zaštitu potrošača i Tehničko regulatorno tijelo.

(4) Tijelo za izvansudski postupak za prekršaj iz odjeljka 126.¹⁰ ovoga Zakona također je Odbor za spašavanje.

(5) Rok zastare za prekršaj predviđen odjeljkom 124. ovog Zakona iznosi tri godine.”;

Lauri Hussar

Predsjednik parlamenta *Riigikogu*

Tallinn „_” 2023.

Pokrenula Vlada Republike „...” 2023.

digitalno potpisano